

Mezi tyto cíle, ke kterým se mimochodem dobrovolně hlásí nesčetně velký počet organizací, státy počínaje, přes různé banky a jiné instituce až po jedince (jako je třeba Bono) je eliminace chudoby, zavádění spravedlnosti, péče o seniory, celoživotní přístup ke kvalitnímu vzdělání pro všechny, rovné příležitosti pro muže a ženy

Přestože jako jednotlivci nesaháme Kristovým nárokům ani po kotníky, dohromady již jsme snad schopni utvořit takové instituce, ze kterých by mohl mít radost. Ježíšova zpráva nebyla jen duchovního charakteru, dvě třetiny jeho učení se zabývají tématy ekonomicko-spoolečenskými. Podobně je tomu i ve Starém zákoně, kde jsou sociální témata na druhém místě kritiky (hned po modloslužebnictví). Je proto vhodné, že v centru naděje vyobrazení Poslední večeře je vynikající mladá vědkyně, bioložka, která svým dílem pracuje na všénápravě světa. Mladých lidí jsou dnes dvě miliardy a bude dobře, pokud se každý z nich svým způsobem zapojí do toho, aby si vybudovali habitat, ve kterém se bude dobře bydlet všem.

Přítom se nejedná o bláhové snění – ambiciózní cíle se skutečně daří plnit. Třeba v Dánsku má toto na starosti silové ministerstvo financí a bere to celkem vážně. Ani Česká republika si nevede nikterak špatně, alespoň v umístění ve světovém žebříčku. Počet dětských úmrtí, kterým lze předejít, se daří snižovat o 4 procenta ročně. To je mnohem důležitější, realnější a lepší číslo než zfetizované zprávy o růstu HDP, které tak bedlivě očekáváme, sledujeme a machrujeme s nimi.

Ekonomický růst sám mnohé tyto cíle nezajistí, některé má dokonce tendenci ničit – pokud je ponechán sám sobě.

Třeba ty ekologické nebo válečné. Na tendenci vydělat není nic špatného, ale čekat, že nás tendence vydělat sama o sobě vytáhne ze zla světa, je ekonomickosluníčkový naivismus. Je to díky jedincům jako je Bill Gates (jehož veřejnost vnímá mnohem kritičtěji než milovaného Jobse, který podle všeho na charitu nedal ani cent), který poslední dobou léčení nemocí v chudých zemích věnuje nejen své peníze, intelektuální talent, ale i víceméně veškerý svůj čas.

BANALITA DOBRA, LEVNÁ ETIKA

Klíčem je, abychom naše dobro vložili do morálního exoskeletonu tak, abychom se nemuseli spoléhat na vratké dobrodiní jedinců, ale aby dobro bylo automatické. Od Hannah Arendt víme, jak vypadá banalita zla v nacistických institucích. A jak mocná by byla banalita dobra?

Žijeme v době, kdy je etika levná. Kdysi dávno zachránit chudé v Africe bylo nejen zcela mimo naše ekonomické možnosti, ale dokonce i mimo naši péči. Bylo nám to zkrátka přinejmenším lhostejné, v horším případě se z toho stal vý-

hodný zdroj levné otročké práce. Dnes však pomoc chudým je skutečně levná a dá se spočítat na jednotky procent příjmu nás bohatých.

Na Zemi je stále až moc dětí, které chodí spát bez večeře a pro které je poslední večeře poslední v té podobně strašidelné konotaci jako pro Ježíše.

Tento makrozázrak bychom měli během našich životů zvládnout. □

„Na Zemi je stále až moc dětí, pro které je poslední večeře poslední v té podobně strašidelné konotaci jako pro Ježíše...“

VE JMÉNU GLOBÁLNÍCH CÍLŮ

Jisté si nemusíme nalhávat, že vše na naší planetě je založené sluncem. Naopak. Navzdory všemu krásnému včetně ekonomického růstu Česka se potýká s obrovskými ekonomickými, sociálními a environmentálními problémy. Cíle udržitelného rozvoje (Sustainable Development Goals, SDGs) definují globální priority a cíle pro období do roku 2030, které pomohou tyto světové problémy vyřešit. Pokud si přečtete seznam všech sedmnácti cílů začínající koncem chudoby a hladu přes méně nerovnosti až po mír, spravedlnost a silné instituce, možná si také řeknete, že ten pocit pěkného žítí byl jen vaší představou a že je potřeba pořádně otevřít oči a chtít vidět. Vidět, že svět nekončí za zavřenými dveřmi vašeho bytu, ba ani vaší kanceláře a že na mnoha místech trpí lidé i příroda. Možná je to daleko, ale vzdychky se to nakonec může týkat i vás. Koneckonců jedním z globálních cílů je i rovnost mužů a žen.

Ceny SDGs demonstrují partnerství a spolupráci mezi sektory (tzv. Public Private Partnership). „Není třeba zdůrazňovat, že

globální cíle jsou velmi ambiciózní. Je to ale právě spolupráce napříč sektory, která nám jich umožní dosáhnout. Máme radost, že tento aspekt ztělesňuje i vizuál Poslední večeře. Osobnosti a organizace napříč obory věnovaly svůj čas a prostředky, aby pomohly upozornit na problémy, které se týkají nás všech. Důraz na spolupráci provází celou kampaň Cen SDGs, které se v loňském roce pro svoji inovativnost staly inspirací mnoha zemím na světě,“ říká zakladatelka a ředitelka Asociace společenské odpovědnosti Lucie Mádlová. Vlády po celém světě již principy SDGs oficiálně přijaly. Nyní nastal čas, aby se do procesu zapojili také ostatní. SDGs jasně definují svět, ve kterém chceme žít. Jsou obecně platné pro všechny, nikoho nevylučují.

Slavnostní galavečer předávání Cen SDGs 2018 se uskutečnil 12. června. Na programu je šest kategorií: Byznys, Veřejná sféra, Reporting podle SDGs, Cena odborné poroty a Cena České rozvojové agentury. Novinkou letošního ročníku je kategorie pro mladé leadery do 30 let. www.globalnicile.cz